

vil sige: Vi have bundet en Sag en Gang, hvor Vedkommende strax trak sig tilbage og etablerede et andet Firma. Vi have i England en Konsulent, som er meget opmærksom paa disse Ting, og han har bundet et Par Retsfager, men hvad han tillige hvert Dieblif gjør, er, at han reklamerer i de store Blade og gjør det indlysende, hvorledes Forholdene ere, og hvor stor Uret der gjøres det danske Smør ved de Ting, der sælges i England. Det er en Opgave, der er meget vanskelig. Derfor tror jeg, at man varetager baade Almeninteresserne og særlig Vandbrugs og Smørets Interesser bedst ved at sige: Vi skulle forbyde Udførselen, og jeg gjentager det, vi trænte ikke derved nogen- somhelst indenlandsk Interesse; vi gjøre ikke noget Mennefte Fortrød. Der er ikke en eneste af de Herrer, som kan sige, ikke en eneste, der kan sige det. Rent theoretisk set kan det om mange eller om saa Nar være af Interesse for os, men det ærede Medlem har ikke anført nogen eneste Grund, der gjør det antageligt, at det snart skulde faae nogen Interesse for os ikke at have Udførselsforbud, og saa siger jeg: Herregud, lad os dog en Gang sørge lidt for Nutiden og ikke altid tænke paa den taagede Fremtid, og efter min Mening sørger man paa en praktisk Maade for Nutiden ved et Udførselsforbud. Jeg veed godt, at det er en ekstraordinær Foranstaltning, som man ikke kan komme frem med i det Daglige, naar der ikke fra et særlig dansk Synspunkt staar en stor Interesse paa Spil. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (M. Andersen) saade før, at der er Forskjel paa et Forbud, udstedt i Henhold til en Lov, og et Forbud, udstedt af Ministeren, som Ministeren skal have Bemyndigelse til. Ja, det er rigtigt, men hvis Ministeren udsteder Forbud, og Loven kun gjælder for en Tid, saa bliver det for let ved den nye Lov at udelade det. Nu har jeg i 2 Aar ikke brugt denne Bemyndigelse til at udstede et Forbud, men for Tiden opfatter jeg Forholdene saaledes, at der tør udstedes et Forbud, derfor har jeg sat det i Lovforslaget, og derfor maa jeg sige, at saar jeg Bemyndigelsen, saa saar jeg den for at bruge den og ikke for at lade den ligge og dø.

Wagner: Da alle de Medlemmer af Udvalget, der høre til samme Side som jeg, om end med forskellige Nuancer, ere gaaede ind paa ikke at ville følge Flertallet med Henhyn til Udførselsforbudet, føler jeg, som tidligere var Medlem af Udvalget, Trang til at udtale, at jeg tilraader, at vi paa dette Punkt gaa med Flertallet i Udvalget.

Jeg kan endnu stadig ikke forstaa, hvilken væsentlig Nytte man kan opnaa ved et Udførselsforbud, medens jeg paa den anden Side tror, at man kan gjøre ret betydelig Skade derved. Det blev nu forklaret af den ærede Minister, at vi skulde have bedre Chancer i England for at faae vort Smør beskyttet ved den Omstændighed, at Udførsel herfra af Margarine var fuldstændig forbudt, men jeg tilstaar, at jeg fremdeles ikke begriber, hvori Garantien skulde ligge. Som Enhver veed, er det efter den engelske Lovgivning fuldstændig tilladt at blande Smør og Margarine, saa meget man vil, naar man blot kalder Blandingen Margarine eller mixture og ikke udgiver den for Smør, og den samme Veie kan man for Fremtiden gaa, selv om det hundrede Gange forbydes at udføre Margarine fra Danmark. Man kan da blande ostindisk eller hollandsk Margarine med dansk Smør og kalde det dansk mixture. Hvad der giver Blandingen Tiltrækning paa Børsensmarkedet og særlig i England, er ikke dansk Margarine, men dansk Smør, og saalænge man ikke kan forhindre, at dansk Smør udføres, eller forhindre Blandingen af Margarine med dansk Smør, nytter det altsaa ikke at forbyde Udførselen af Margarine. Og skal Blandingen foregaa, saa foretrækker jeg, at man blander med dansk Smør i Stedet for med andet. Det er jo bitterligt, at det kniber undertiden for os at faae vort Smør affat, og vil man kjøbe det for at blande det med Margarine, saa ser jeg ikke, at der er noget Undt deri. Man har anført, at man ved et Forbud bedre forhindrer Udførsel af forfalsket Smør, men det Modsatte er netop Tilfældet. Det forholder sig med Margarine paa en lignende Maade som for Dieblifket med Flæsk, hvorpaa der er meget forskellige Priser i Tydskland og i Danmark og andre Lande. Af Henhyn til Prisforskjellen fristes man da let til ved en Vare som Margarine, der ligner Smør, at begaa noget Svigagtigt og udføre Margarine under Navn af Smør; men hvis man tillader at udføre Margarine for, hvad det er, i aflange Tønder og med Mærke paa, saa risikerer man ikke dette. Paa Grund af den nævnte Fristelse kan man netop ved at forbyde Udførselen af Margarine skade det gode danske Smørs Renomme. Man overvurderer i det Hele prohibitive Forholdsreglers Betydning. Det kan til en vis Grad bevise. Vil man være saa venlig at indrømme mig, at svenst Smør ikke er bedre end dansk, men at dansk Smør er mindst ligesaa godt som svenst, saa er der fuldt gyldigt Bevis for, at alle de strenge Bestemmelser, man har givet, ikke have gavnet det danske Smør det